

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ & ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2018

ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΙΝ (Μτθ. β' 13-23) 30 Δεκεμβρίου 2018

Τὴν Κυριακὴν μετὰ τὰ Χριστούγεννα ἡ Ἐκκλησία μας ἔορτάζει, ἀγαπητοί ἀδελφοί, τὴ μνήμη τοῦ Ἰωσῆφ τοῦ μνήστορος, τοῦ Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοθέου καὶ τοῦ προφητάνακτος Δαβίδ. Εἴναι τρία πρόσωπα ποὺ σηματοδοτοῦν τὸ πέρασμα ἀπὸ τὸ νόμο στὴ Χάρη· εἴναι πρόσωπα τὰ ὅποια εἶχαν οὐσιαστικὴ σχέση μὲ τὸ Χριστό, διότι ἔζησαν ὁ καθένας μ' ἐναντίον τοῦ τρόπο τὸ ἔλεος, τὴ φιλανθρωπία καὶ τὴ δόξα Του. Τὸν γνώρισαν ὡς «τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ», «πρότερον μὲν ἄσαρκον ὡς Λόγον» ὁ Δαβίδ, «ἄστερον δὲ δι' ἡμᾶς σεσαρκωμένον» ὁ Ἰωσῆφ καὶ ὁ Ἰάκωβος.

Ἡ μετάβαση ὅμως ἀπὸ τὸ νόμο στὴ Χάρη, ἀπὸ τὴν Παλαιὰ στὴν Καινὴ Διαθήκη, δὲν ἔγινε χωρὶς τριγμοὺς σὲ πολλὲς συνειδήσεις. Ὁ Χριστὸς γιὰ πολλοὺς ἦταν, καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ εἴναι, «σημεῖον ἀντιλεγόμενον». Ἄν παρακολουθήσουμε τὴν ιστορία τοῦ περιούσιου λαοῦ θὰ δοῦμε ὅτι σὲ σχέση μὲ τὸ Χριστὸ καὶ τὴν φανέρωση τῆς Βασιλείας Του ἐμφανίζονται διάφορες κατηγορίες ἀνθρώπων. Ὑπάρχουν αὐτοὶ ποὺ προγεύονται μὲ τὸ προφητικὸ χάρισμα τοὺς καρποὺς τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Κυρίου, ὅπως ἦταν ὁ Δαβίδ. Ὑπάρχουν αὐτοὶ ποὺ ζοῦσαν σιωπηλὰ τὸ πινεῦμα τοῦ νόμου, ἀφοῦ ξεπέρασαν τὸ «γράμμα» ποὺ «ἀποκτείνει» καὶ ἔφθασαν μέχρι τὴν τελειότητα τῆς εὐαγγελικῆς δικαιοσύνης, ὅπως συνέβη μὲ τὸν Ἰωσῆφ.

Ο Μέγας Βασίλειος λέει ὅτι ὁ Ἰωσῆφ ὑπηρέτησε τὸ μυστήριο τῆς θείας οἰκουνομίας μὲ διάθεση καὶ μὲ στοργὴ καὶ μὲ ὅλη τὴν ἐπιμέλεια ποὺ ἐπιβάλλεται σὲ ἐκείνους ποὺ ζοῦν σ' ἐνα σπίτι.

Ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ ποὺ μνηστεύθηκε τὴν ἀγία Παρθένο, βρέθηκε μπροστὰ σὲ ἀνέλπιστα καὶ ἀνεξήγητα γεγονότα. Ἀλλὰ ἡ διάθεσή του ἦταν πάντα ἀγαθὴ καὶ γι' αὐτὸ σὲ κάθε περίσταση ὁ Θεὸς τὸν ὁδηγοῦσε στὸ πῶς ἐπρεπε νὰ ἐνεργήσει. Ἐπίσης, ὑπάρχουν αὐτοὶ ποὺ ἀγαποῦσαν τὶς πατρικὲς παραδόσεις, ἀλλὰ δὲ δίστασαν νὰ ἐγκαταλείψουν τὴ σκιὰ τοῦ νόμου καὶ νὰ περάσουν στὸ φῶς τῆς ἀλήθειας, ὅταν γνώρισαν τὸ Χριστὸ ὡς μονογενῆ Υἱὸ τοῦ Θεοῦ, ὅπως συνέβη μὲ τὸν γιὸ τοῦ Ἰωσῆφ, τὸν ἀδελφόθεο Ἰάκωβο, πρῶτο ἐπίσκοπο Ἰεροσολύμων.

Ἐκτὸς ὅμως ἀπὸ αὐτὲς τὶς κατηγορίες τῶν ἀνθρώπων, ποὺ εἶχαν μιὰ θετικὴ στάση ἀπέναντι

στὸ Χριστό, ὑπῆρχαν καὶ ὑπάρχουν καὶ ἄλλοι ποὺ ἐκδήλωσαν ἀρνητικὲς διαθέσεις ἀπέναντί Του. Τέτοιοι ἔταν οἱ ἀρχιερεῖς τῶν Ἰουδαίων, οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι καὶ ὁ Ἡρώδης, ὁ ὅποιος ὅταν ἀκουσε γιὰ τὴ Γέννηση τοῦ Ἰησοῦ «ἐταράχθη καὶ πᾶσα Ἱεροσόλυμα μετ' αὐτῷ, καὶ συναγαγῶν πάντας τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ γραμματεῖς τοῦ λαοῦ ἐπυνθάνετο παρ' αὐτῶν ποὺ ὁ Χριστὸς γεννᾶται».

Ἡ γέννηση τοῦ Χριστοῦ, ὅπως περιγράφεται ἀπὸ τὸν εὐαγγελιστὴ Ματθαῖο στὴ σημερινὴ περικοπή, μᾶς δείχνει προκαταβολικὰ τὴν τύχη τοῦ Μεσσία μέσα στὸν κόσμο. Ὁ νεογέννητος Χριστὸς εὐθὺς ὡς εἰσέρχεται στὸν παρόντα κόσμο γνωρίζει τὴν καταδίωξη καὶ τὴν ἐχθρότητα τῶν ἀρχόντων. Ἡ ἐχθρότητα αὐτὴ βρίσκει τὸν κύριο ἐκπρόσωπό της στὸ βασιλιὰ Ἡρώδη, ἡ θηριωδία τοῦ ὅποιου μᾶς εἶναι γνωστὴ καὶ ἀπὸ τοὺς ιστορικοὺς τῆς ἐποχῆς.

Θὰ μπορούσαμε νὰ ποῦμε ὅτι ὁ θάνατος τοῦ Χριστοῦ σημαίνεται ἥδη ἀπὸ τὴ στιγμὴ τῆς γεννήσεώς Του. Ἡ ὅλη πορεία τοῦ Χριστοῦ μέσα στὸν κόσμο θὰ εἶναι ἔνας σταυρὸς ἀγάπης καὶ θυσίας· ἔνας σταυρὸς στὸν ὅποιο θὰ νικηθεῖ ὄριστικὰ ἡ δαιμονικὴ δύναμη γιὰ νὰ λάμψει τὸ φῶς τῆς ἀναστάσεως. Ἡ θηριωδία τοῦ Ἡρώδη, ποὺ ἐκδηλώθηκε μὲ τὴν ἀπάνθρωπη σφαγὴ τῶν νηπίων στὴ Βηθλεὲμ καὶ στὴ γύρω περιοχὴ, δὲν ἔταν δυνατὸ νὰ σταματήσει ἥδη ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τὸ ἔργο τοῦ νεογέννητου Μεσσία, ποὺ βρισκόταν κάτω ἀπὸ τὴν προστατευτικὴ πρόνοια τοῦ Θεοῦ. Παρὰ τὸ φαινομενικὸ θρίαμβο τοῦ κακοῦ, τοῦ μίσους καὶ τῆς θηριωδίας μέσα στὴν ιστορία τῶν ἀνθρώπων, τελικὰ ἐπιβάλλεται ἡ δύναμη τῆς ἀγάπης. Ὄτι ὁ Θεὸς γεννιέται σὰν ἄνθρωπος ἀποτελεῖ ἀκριβῶς τὴν ἀπόδειξη γιὰ τὸ στοργικὸ ἐνδιαφέρον καὶ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ νὰ λυτρώσει καὶ νὰ σώσει τὸν ἀνθρώπο.

Ἡ «σωτήριος Χάρις», ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, δίνεται ἀπὸ τὸ Θεὸ ἐξίσου σὲ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους. Αὐτὸ ποὺ μᾶς διαφοροποιεῖ εἶναι ἡ διάθεση τῆς εὐγνωμοσύνης ποὺ ἔχουμε ἀπέναντι στὸ Θεὸ γιὰ τὶς δωρεές Του. Εἶναι ἐπίσης ἡ αὐτοπροαίρετη διάθεση τῆς ὑπακοῆς μας στὸ εὐαγγελικὸ κήρυγμα. Καὶ εἶναι, τέλος, ἡ κοπιαστικὴ προσπάθεια νὰ μεταβάλλουμε τὸν ἑαυτό μας ἀπὸ ἀποστάτη ἡ διώκτη σὲ «σκεῦος ἐκλογῆς» τοῦ Θεοῦ. Άμήν.

[dkpdf-button]